

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Iob Esau Pronepos. Monomachia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

O divinum Prodigium!

Quid monstri ferunt hæ vices?

An purpureum vinculum,

Ut Ægyptiæ captivitatis omen, exhorret infans?

An penitus in uterum resilit,

Ut purpuream Regni notam ostendat Fratri,

Cui divinæ stirpis authori debentur primæ?

An quod auroræ plagam significet Zara,

Purpuream auroræ notam coruscat,

Ut Solis instar procedat Phares?

An gemini Populi præposterae norantur sortes?

Nam qui legem primus accepit,

A legis actis manum retraxit.

O felix Prodigium!

Nemo utilius peccavit, quam Thamar,

Nam legitima arescente Judæ Prole.

Tota Judæorum Regum Sylva

De spurio hoc Stolone propagatur.

Pro Providentiæ Consilio:

Ut decolor Hebræorum purpura

Haberet unde erubesceret?

Et Regali Throno oppositus Thamaris Thorus,

Tyrannicum typhum excuteret.

O maximum omnium Prodigium!

Regia Christi gentilitas hoc probro superbit:

Et Virginei partus Aviæ jactantur incestæ,

Dum Christi Genitores ex Thamarate dicuntur Nati,

Sive id augendo Divinorum natalium splendori:

„Nam fœdiore in nebulâ clarior elucet Iris.

Sive minuendæ severitati:

Dum criminum Vindex criminosos invenit,

O lata Prodigia!

Abi Viator, & Spera.

J O B

ESAU PRONEPOS.

MONOMACHLA.

In Arenam, ô Cives:

Gemini congregiantur Athletæ;

Origo

Orientis alter, alter occidentis soli Imperator;
 Job, & Dæmon.
 Simplicem illum videbitis cum multiplici Hoste
 gnantem.

Illum semper eundem; hunc semper alium:
 Qui formâ carens, formas alternat.
 Sed proderit Jobo adversarii varietas,
 Toties unum triumphaturo.

En mollium Sabæorum specie simulatus Hostis,
 Jobi Boves prædatur.

Hæc prima Dæmonis velitatio; Robur enervare delictis,
 sed inuito eventu.

In flammam mutatur flammarum hospes;
 Et Cælo cadens, ubi stare non potuit,
 Incendit quacunq; incedit;
 Et pascentes oviculas igni depascitur!

Hinc Magicum Chaldæorum agmen mentitus,
 Camelos cum rectoribus corripit.

Sustinet hanc jacturam divinus Pugil,
 Qui opibus impeditior quo ditior,

Æquè beneficium vocat Numen, sive afferat, sive auferat
 opes.

Sic prædonem angit, dum de præda non angitur.
 Hactenus proluit aggressor; jam propius,
 Ut Regiam evertat, in ventum vertitur:
 Nil enim aulæ nocentius vento.

Omnes turbat hic turbo præter illum cui nocet
 Qui ruinas inter infractus,

Latiore Cælo fruitur, dum recta subsidunt.
 Sed majores ciet lacrymarum nimbos hic ventus,
 Dulcem senis sobolem inter epulas ruina sepelit.

At facilius terram movet, quam Jobum:
 Qui ruente familia sustinere potest orbitatem.
 Spoliato quid superest? Vita.

Hanc tortoris imagine cruciar, non rapit:
 Ut intra corpus, & cadaver medius,
 Job vitam optet, vel Mortem.

Job neutram curat.

Et ante Numen cadens, æmulum sternit dum sternitur.
 Debel-

Debellerat; nisi defessus Antagonista,
 Deteriorem sibi vicarium sufficeret, Fœminam;
 Viro igitur Uxorem delegat,
 Quæ postremam suis malis imponere manum suadeat;
 Et Mortem Morte antevertere.
 Beneficam crederes hanc Maleficam, nisi esset Uxor,
 Cui luxus est debili marito carere.
 Detrahit hanc pietatis larvam Mariti pietas:
 Ac linguam lingua retundens,
 Vivere mavult, invisus Conjugi ac sibi;
 Totiesq; Hostem verberat, quoties spirat.
 Et nihil amaturus præter Deum, Mortem etiam odit.
 Nam postremis in malis,
 Fortius est Mortem atcere, quam arcessere.
 Jam inter rapinas & ruinas nudus, palmam tenet,
 Sed ipsam in palmam victus involat Dæmon:
 Et ultimos conatus adhibet, amicorum probra.
 Hi tantâ virtute amaris salibus respersa,
 Famosis carminibus Victoris famam corrumpunt,
 „ Habet hanc felicitatem novissima calamitas,
 „ Quod invidiam extinguit, hoc uno invidenda.
 Job omnium miserrimus, invidos habet amicos,
 Nimirum Poëtas,
 Tam malè mordaces, ut vel ulcerosum mordeant.
 Adeo inter Aulicos, Virgines Musæ lasciviunt.
 Evicit extremum hunc laborem strenuus Job.
 Qui contemptus & contentus, Hostes Hostiis lustrat.
 Hic toto Cœli Theatro plausus excitus.
 Nec minori præmio, quam prælio,
 Regno, liberis, opibus, duplo auctior,
 Suos ipse luctus cecinit,
 Et calamitates calamo felices fecit.

ESRON

PHARESI FILIUS.

RAMUS ESRONIS FILIUS.

AMINADAB RAMI FILIUS.

D

AULI-